

ಜೈದಾಯಂದ ಉರುಳಲ್ಲಿ' ಮತ್ತು 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ' ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಯ ಸ್ವರೂಪ

ಡಾ॥ ರಾಜೇಂದ್ರ ಟ

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ,

ಕದಂಬ ಪ್ರಥಮ ದಜೀ ಕಾಲೀಜು, ಶೀರಾಜ್‌ಹೊಷ್ಟ್-ಜಿಎಂಟಿಲ್

ಶಿಕಾರಿಪುರ ತಾ॥ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಳ್ಳಿ.

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಯ ಜಗತ್ತಿನ ಚರ್ಚವಾಗಿಂತ ಇನ್ನುವಾದುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಾಧು ಸಂತರು, ಹೂಲ ಕಾರ್ಕಿಕರು, ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡೆಂಬ ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದ ಮುಖಾಂತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಾಧ್ಯಂತ ನಡೆದ ಈ ಆಂದೋಲನ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ, ಶ್ರಾವಣಿಗಳ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಸಮರ ಜ್ಞಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬರಹಗಾರರ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಂಥದ ಕಾಲಘಟ್ಟವಂತೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ, ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಬಡಿದೆಜ್ಜಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾದ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಹಾಗೂ ಬಿಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೆಮನಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಉತ್ತರ ಕನಾಡಕ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾಡಕದ ಏರಡು ಧ್ವವಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ ಚರ್ಚವಾಯ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಜಿಂತಕ, ವಿಚಾರವಾದಿ, ವಾಸ್ತವವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಆದಶ್ರಯವಾದದ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಿಲಾಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಗಿ ಧುಮುಕಿದವರು. ಇನ್ನೂ ಹದಿಹರೆಯದ ವಯಸ್ಸಿಲ್ಲಯೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಮುಂಜೊಣಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ದ್ಯೇಯ-ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಭಾರತೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ, ಸ್ವಾಭಾವಾನದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಹಾದಿ ಉತ್ಸನ್ಸ್ವ, ಸ್ವದೇಶಿ ಚರ್ಚ, ವಿದೇಶಿಯ ಉತ್ಸನ್ಸ್ವಗಳನ್ನು ನುಡುವ, ಚರ್ಚಕದಲ್ಲಿ ನೂಲುವ ಮುಂತಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಹಾದಿ ಭಂಡಾರ, ಗಾಂಧಿ ಫಂಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶ ನೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದ್ಯೇಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಭಾವನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕವೂ ಅದನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದರು. ಆದಶ್ರಯವಾದ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ-ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಗಿ ಸ್ವಂದಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. 'ರಾಷ್ಟ್ರಗಿರೆತ ಸುಧಾಕರ' (ಕವನಗಳು), ಮರಳಮಣಿಗೆ, 'ಜೈದಾಯಂದ ಉರುಳಲ್ಲಿ' ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಕಾರಂತರ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ 'ಜೈದಾಯಂದ ಉರುಳಲ್ಲಿ', ಕಾದಂಬರಿಯ ಗಳಿಗಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಮರಳಮಣಿಗೆ (ಗೆಳಗ), ಮೂಜನ್ನು, ಗೊಂಡಾರಣ್ಯ, ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವರ್ಗ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಆದಶ್ರಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಯ ತೀವ್ರತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಸು ಚೆಲ್ಲುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರಂತರ ಜೈದಾಯಂದ ಉರುಳಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನು ಜ.ಎ ಪದವಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಚರ್ಚವಾಯ ವ್ಯಾಸೋಹಕಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೊಂಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಿಲ್ಲಾಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವಾಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಯೋಳ್ಯಾತ್ಮನೆ. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರಾದ ಸೆವರಾಮ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿದ್ದವನು. ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಗಾಂಧಿಯ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ವೃತ್ತಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಿಲಾಯನ್ನಿತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮರಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಆಪ್ತಗೆಳೆಯನಾದ ಕುಂದಾಮರದ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನಸೆತನದ ಯುವಕ ಸದಾನಂದ ಕಮಿ; ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ದೇಶ ಸೇವೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ಜೆಳವಣಿಯಲ್ಲ ಪಾಲ್ಯೋಜ್ಲು ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂವರೆ ಜೋಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರು “ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಗಾಂಧಿಯಾದರೆ: ನಮ್ಮ ಸುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಮೂವರು”⁹ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಇವರು ಜನರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮರಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮಹಡಾನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಕಾಯಿದೆ ಭಂಗ, ಕರಸಿರಾಕರಣ, ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು, ಇಂತಹ ಆದರ್ಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಉರೂರು ಅಲೆದರು, ಮೈಲುಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾಲ್ಪನಿಗೆಯಲ್ಲ ಅಲೆದಾಟ. ಅನ್ನ, ನೀರು ಕಾಣದೆ, ನಿದ್ರೆಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧಿ ಘಂಡು ಸಂಗ್ರಹ, ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜೆಳವಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಣಿಕೆ ನೀಡುವುದು, ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಸನ್ನಾಧಗೊಳಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಸೆಲರಾಮ್, ಸದಾನಂದ ಕೆಮ್ಮಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಂದಿ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ವಿಚಾರನಾಗಿದೆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೋರಾಟದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಜಡಿದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಯುವ ಗಾಂಧಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ದಯಾನಂದ ರಾಯರು ‘ದಾನಶೂರರಾಗಿ’ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿಗಳ ಕೈಗೊಟ್ಟಿಸಿ ಜೀದಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರ ನೆರವಿನಿಂದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ದಲತಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಸ್ವಾಧಿಕಾರ ಪಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದಯಾನಂದ ರಾಯರ ಮತ್ತು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ ನಿಸ್ವಾಧ್ರ ದೇಶನೇವೆಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಸ್ವಾಧಿಕಾರ ವಂಚನೆ ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೆಳವಣಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬೆಂದು ಅಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಾರಂತರು. ಡಾ॥ ನಂದ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರು ಮಿರ್ರೋ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಪ್ರಭುದೇವ, ಉತ್ಸಾಹ ಯುವಕ ಸಾಂಸ್ಕರಿಕ ಅವರ ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಕ ಭಾಷಣಗಳು, ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ ಸಮಿತಿ ರಚನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅರಿವು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಜ್ಯಾಂತಿಕರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಂಗಿಸಿದ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಿಲ್ಲ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ತಳ್ಳುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಶೀಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದರೆ; ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಜ್ಯಾಂತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮೋಲಾಳನರ ದಬ್ಬಾಳಕೆ, ಕ್ರೌಂಚಗಳಿಗೆ ಜನರು ಬಲಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಜ್ಯಾಂತಿ ವಿರುದ್ಧ ಗುಪ್ತ ಕಾಯಾಂಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭಂಗನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮೌನವಾದಾಗ ಈತ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಜಿಕ್ಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಳ್ಳಿಯ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ನಾಗೇನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಕಾಯಾಂಚರಣೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ದಲತಾಶ್ರಮದ ಏಳೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವುದು, ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ಯಾ ಕೂಡ ಪತ್ರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಡಾ॥ ನಂದ, ಪ್ರಭುದೇವರ ಸ್ವಾಧ್ರಪರ ನಿರ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಯಲಗೆಂದೆಯುವುದು, ನಂದ್, ಪ್ರಭುದೇವ, ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ ಧರೀಣ ಬನಹಳ್ಳಿಯವರಂಥ ಸ್ವಾಧ್ರ ನಾಯಕರಿಂದ ಬೇಸತ್ತ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಭೂಮಿಸಿರಸ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ತ ಗಾಂಧಿಜಯವರ, ನೆಹರೂರವರ ಜಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯ ನಡೆಸುವ ಪುಢಾರಿಗಳು ಕೃತ್ಯದ ಹೋಣಿ ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೀಸರಗೊಂಡ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬನಹಳ್ಳಿಯ ಹೇಳಕೆಯಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿರೂಧ ವೃತ್ತಕವಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕಾರಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಮರಳಮಣಿಗೆ’ ಇಂಜಿರಿಂಗ್ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಾದರೂ, ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೆಳವಣಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಮದಲ್ಲ ತಾವೇ ನೇರವಾಗಿ ಪಾಲ್ಯೋಂಡಿದ್ದು ಕಾರಂತರು, ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಕಥಾ ನಾಯಕರಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೌಟಂಜಿಕ ಜೀವನದ ಹೋರಾಟ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ; ಭಾರತೀಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೆಳವಣಿಯ ಹೋರಾಟ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರಿನ ರಾಮ್ಯಾತಾಳರ ಮೊಮ್ಮೆಗ ರಾಮನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲ ಹಲವಾರು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಕಾಯಾಂಚರಣನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮನು ತನ್ನ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂಳಿನ ನಾಯಕರಾಮ, “ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೆಳವಣಿದ ಅಲೆಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಜ್ಞಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಗುರಿಸಾಧಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮರಳಬಂದು, ದುಡಿದು ಜೀವಿಸಲು ನಿಧರಿಸಿದ ಕಥಾನಾಯಕ ರಾಮನ ಮದುವೆಯೊಂದಿಗೆ ಕತೆ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ”¹⁰ ಎಂದು ಮಾಲನಿ ಮಲ್ಲ್ಯ ಅವರು ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಹೋರಾಟ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೂ ವಾಸ್ತವವಾದಿ, ಕಾರಂತರು ಇಂತಹ ಹುಸಿ-ಮೊಳ್ಳೆತನದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಡಿ.ಆರ್.ನಾರಾಜ್ ಹೇಳುವಂತೆ, “ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿಗಳ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳಗೂ ಕಾರಂತರಿಗೂ ಇರುವ ವೃತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೇಲನ ಹ್ಯಾರಾ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಈ ವೃತ್ಯಾಸ ಇನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅನಕ್ಕು, ಕಟ್ಟಿಮನಿ, ತರಾಸುರಂಥ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಮುಂಜನಲ್ಲೀ ಅಪಾರ ವಿರಾಪೆಂಬದ, ತ್ಯಾಗದ, ಬಲದಾನದ, ಸಂಭ್ರಮದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಕಾರಂತರು ಆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಜಯಿ ಬಹುದೂರ ಸರಿದಿದ್ದರು. ಕಾರಂತರ ಮಟ್ಟಗೆ ಅದು ‘ಮುಗಿದ ಅಧ್ಯಾಯ’ವಾಗಿತ್ತು.”¹¹ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಭೂಪ್ರಯೆತೆ, ತತ್ವಹಿನ ರಾಜಕಾರಣ, ಅಭದ್ರ ವೃತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಕಾರಂತರು ರಾಮಗನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದು ತೋರಿಸತ್ತೊಡಗಿದ್ದರು.” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಉಳಿದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲ ಅದು

ಸಾಂತಾರಿಗಿದೆ. ಮರಳಮುಕ್ಕಿಗೆ (ಗಳಿಗ), ಜೈದಾಯೆದ ಉರುಳಲ್ಲಿ(ಗಳಿಗ), ಗೊಂಡಾರಣ್ಯ(ಗಳಿಗ), ಮೂಜನ್ನ(ಗಳಿಗ) ಹಾಗೂ ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಗಿ (ಗಳಿಗ) ಮುಂತಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರಮಾವ ಭಾರತದ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರನಂತರದ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾಗಿವೆ, ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜಂಜಿಯಲ್ಲಿಯು ಕೂಡಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಮುಖಿಂಡರು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ, ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಡೆಯುಂಬಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಭ್ರಮನಿರಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರಣಿಷರ ಗುಲಾಮುಗಿರಿಯ ಆಡಳಿತದ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ಭಾರತೀಯರು. ಭಾರತೀಯರಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೂಳಪಟ್ಟಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿ, ಮಾನವಿಂಯತೆಯುಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾಗಿ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಕ್ಸ್‌ವಾದದ ಪ್ರೇರಣೆ, ಕಾಮಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಜಂಜಿ ಇವು ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಂಶಗಳು. ಕಾರಂತರಂತೆ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರು ಕೂಡ ಸ್ವದೇಶ ಜಂಜಿಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಸೇರಿಮನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರು. ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಜಂಜಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಧುಮುಕಿರುವ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರು ಅದರ ಸಾಕಾರವಾಗಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಜಂಜಿಯ ಕೆಳ್ಳಿನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಭಾರತೀಯರ ಹೋರಾಟದ ಕಂಫೆನೆನ್ಸು ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಹೋಟ್ಟವರು ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರು. ಅವರು ಗಳಿಗಲ್ಲಿ ‘ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದೇಡೆಗೆ’, ಗಳಿಂರಲ್ಲಿ ‘ಮಾಡಿಮಡಿದವರು’ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಯವರ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ ಕಾದಂಬರಿ ಅದು. ಅದರ ಮುಂದುವರಿದ ರೂಪವೇ ‘ಮಾಡಿಮಡಿದವರು’ ಕಾದಂಬರಿ. ಸಮತಾವಾದ-ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಂದೋಲನ ಈ ಕಾದಂಬಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ ಶೇಖರ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನ ಮುಖಾಂತರ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಪ್ರತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೋಲನ್‌ ಸಿಪಾಯಿ ಮಗನಾದ ಬಾಲಕ ಶೇಖರ ರಾತ್ಮೇರಾತ್ಮಿ ಮನೆಜಟ್ಟು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರೊಬ್ಬ ಅಪ್ಪಣ ದೇಶಪ್ರೇಮಿ ಸ್ವತಃ ಗಳಿಗಲ್ಲಿ ‘ಜಲೇ ಜಾವ್’ ಜಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ್ದ ಅವರು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಾಯಕನೇ ಅವರೆನ್ನಬಹುದು. ಶ್ರಣಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಚೋದನಕಾರಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅಂದಿನ ತರುಣರಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ಒತ್ತಿದವರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿವಾನ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅವರು, ಗಾಂಧಿ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಈ ದೇಶದ ಅಜ್ಞಾನ, ದಾಸ್ಯ, ಬಡತನ, ಮೂರ್ಧನಂಬಕೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಹಡಾನೆ ಅವರಲ್ಲತ್ತು. ಗಾಂಧಿಜಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟವು ಕೆಂಪಲ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಿರಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಜನರ ಗುಲಾಮುಗಿರಿ ಸಂಕೋಳಿಯಿಂದ ಜಡಿಗಡಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮೋದ್ವಾರ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು. ಗ್ರಾಮಗಳ ಉದ್ದಾರ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಗಲ ಜಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಮಾಸಿಗಳ ಮುಖಿಂಡರನ್ನು ಬಂಧನಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಂಗನೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕನಾಂಡಕದ ಬೆಂಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಭಂಗನೆಯಾದಾಗ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಸ್ವತಃ: ಬಾಲಕ ಶೇಖರ ಆಕಣಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಾನೂ ಪ್ರತಿಭಂಗನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲೇಂಜ್ಜಿಬೆಂಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ-ಭಾಗವಹಿಸಿದರೂ, ಗಾಂಧಿ ಟೊಂಪಿ ಇಲ್ಲದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ವಜ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗದೇ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡಿ ಹೊಡಿತ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನೊಂದು ಅಪರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಜಡುತ್ತಾನೆ. “ನೌಕರಿ! ಅಪ್ಪನ ನೌಕರಿ! ಸಕಾರ ಮೋಲನೆನು ಖಾತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ! ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟಿ! ನೌಕರಿಯೆಂದರೆ ಎಂಥ ದಾಸ್ಯ- ಎಂಥ ನರಕ- ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಶೇಖರನಿಗುಂಬಾಡು ಈಗಲೇ”¹⁰. ಹಿಂಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಕಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಗುಲಾಮುಗಿರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಶೇಖರ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಹೊರಣಾಗ ಅಲ್ಲ ಕಲ್ಲಾಮುರದ ಮಲ್ಲಣಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಲ್ಲಾಮುರವನ್ನು ತಲುಮುತ್ತಾನೆ. ಕಲ್ಲಾಮುರಕ್ಕೆ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಶೇಖರನಿಗೆ ಅಳ್ಳರಿಯ ಲಾವಣಿ ಪದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

“ಎಂಥಾ ಶ್ಯಾಂಶ್ಯಾ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಗಾಂಧಿ
ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ ಅವನೇ ತಂದಿ!”¹¹. (ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದೇಡೆಗೆ)

ಈ ಸಾಲುಕೇಳ ಶೇಖರ ರೋಮಾಂಜನಗೊಂಡ, ಹಾಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

“ಎಂಥಾ ಶ್ಯಾಂಶ್ಯಾ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಗಾಂಧಿರಿಯ ತೊಡಿರೆಂದ

ಕಾಯ್ದೀ ಭಂಗಾವ ಮಾಡಿರೆಂದ

ಹೊಡಿಸ್ತಾನ ಕೈಯಾಗ ರ್ಯಾಂಡ

ಗದಮಿಸಿಬಣ್ಣಾನ ಇಂದ್ರಿಂಡ!”¹². . . . (ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದೇಡೆಗೆ)

“ಹಿಂದೊನ್ನಾನ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ
ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಾನ ಬಂದೇ ಮಂತ್ರ
ನೂಲಂತ್ತೇಳಾನ ನಮ್ಮ ಜಂತ್ರ
ಸಕಾರಿ ಚಾಕರಿ ಕೊರಕಲಗ್ಗಾಕಿರಿ
ತಿರುಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋದು ಲೇನೆಂದ!”೪

ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಡಿ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿರುವವರ ಲಾವಣಿ ಹಾಡು ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರೇರಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲ್ಲಾಮುರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಶೇಖರನಿಗೆ ಕೆಲ್ಲಾಮುರದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಮೂವೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಏರಡನೆಯ ಘಟ್ಟ. ಹೆಚ್ಚಿಯ ತೀವ್ರ ಬಡತನ, ಅಜ್ಞಾನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಹಸಿಪು, ರೋಗ ರುಜನ, ಶೋಷಣೆ ಎಂಬ ಅಂಥಕಾರದ ಕೊಂಪೆಯಂತಿರುವ ಕೆಲ್ಲಾಮುರವನ್ನು ಕಂಡು ಶೇಖರ ಮರುಕ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವ ನಾಯಕ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಆ ಉರನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗನೆಂದು ಉಪಜರಿಸಿದ ಮಲ್ಲಣಿ-ನಿಂಗಷ್ಟರನ್ನು ಅವರ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಡೀ ಕೆಲ್ಲಾಮುರದ ಸರಾಂಗಿಣ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ದುಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಲ್ಲಣಿನ ಮಗಳು ಶಾಂತಾಗೆ ಓದು-ಬರಹ ಕಲಾಸಿ, ಅವಳಿಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಮನೋಭಾವ ಜತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ್ಲಾಮುರದಲ್ಲಿಂದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು, ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಜತ್ತುವುದು. ಶೇಖರನಿಗೆ ಬಡತನದ್ವೀ ಬೃಹತ್ ದಶನವಾಗುವುದು, ಅದರಿಂದ ಆದ ಅವಮಾನ, ನಿಂದನೆ ಇವು ಮತ್ತು ಕೆಲ್ಲಾಮುರದ ರೋಗ-ರುಜನದಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಾಪು-ನೋಪುಗಳು ಇಂಥ ಸರಕ ಸದ್ಯೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅವನಿಗೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕುಗಿ-ಗ್ರಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಪನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಉಕ್ಕಿತ್ತದೆ. ಅವನ ಗುರಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಹೋರಾಟವಾಗಿತ್ತು.

“ಜನತೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಿನ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಣ್ಣದ್ದಾರೆ.”೫ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರಿತುಕೊಂಡ ಶೇಖರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೈತರ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಏರಾಡು ಮಾಡಿದ. “ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಣಾ ಸಂಘಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಕಾಯೋಣನ್ನುವಾದವು. ಜರಪಾ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಉರಿನ ಜನರೆಲ್ಲ, ತಾಲೂಕಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಹೊಸ ಹುರುಹಿಸಿಂದ ಹೊಸ ಹೋರಾಟದತ್ತ ನಾಗತ್ಯಾಡಿದರು. ಕೆಲ್ಲಾಮುರ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಮಾದರಿ ಗ್ರಾಮವಾಯ್ತು. ಶೇಖರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಲ್ಲ ಆದಶೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ. ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮಾರುಗಳಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ, ಅವನ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಸಂಘಟನಾ ಕೌಶಲ್ಯದ ಲಾಭ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. “. . . ರೈತರೆಲ್ಲ ಬಂದೇ-ಶ್ರಮಜೀವಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದೇ-ಬಡವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ-ಎಂಬ ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆ ಬಲವಾಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿಂದ್ದ ದಾತ ಜನವೆಲ್ಲ ಎದ್ದು ನಿಂತು ತಮ್ಮನ್ನು ಜಗಿದಿರುವ ಸಂಕೋಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುರಿದೆನೆಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ಯದೇಡೆಗೆ ನಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು”.೬

ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಹೋರಾಟದ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖನುವ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂದೆ ನಗರಕೇಂದ್ರಿತ ದಾತಕೆಂದ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಂದ್ರಿಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ. ಗೆಳೆಯ ರಾಜನಿಂದ ‘ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ’ನ ಪರಿಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಡವ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟವ ಧ್ಯೇಯ ಗೌರಿಯ ವಿವಾಹವಾಗಿ ನಂತರ ಗೆಳತಿ ಶಾಂತಾಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಕೆಲ್ಲಾಮುರದಲ್ಲ ‘ನೆಹರೂ ವಿದ್ಯಾಲಯ’ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಸಹಕಾರಿ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿ,-ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಪಢದತ್ತ ಶೇಖರ ಆ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಹೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತಾನೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಗಳನುವುದು ಪ್ರಥಾನ ವಿಚಾರ. ಡಾ. ಬನಸವರಾಜ ಸಾದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಂತೆ, “ಗಳಿಗಾರ ಆಗಸ್ಟ್ ಜೆಳವಳಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಗಾಂಧಿಜಿ ಹೊಟ್ಟಿ ‘ಮಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿ’ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಮೊಳಗಲಾರಂಭಸುತ್ತದೆ. ಸರಾಂಗಿಣ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲ್ಲಾಮುರದ ಜನರು ಈಗ ರಾಜಕೀಯ ‘ಸ್ವಾತಂತ್ಯದೇಡೆಗೆ’ ನಾಗಲು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾಪು ಅಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಜೆಳವಳಿಯಲ್ಲ ಧುಮುಕುತ್ತಾರೆ. ಶೇಖರನೂ ಆ ಜೆಳವಳಿಯಲ್ಲ ಭಾಗವಹಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ”.೭ ಅಂದರೆ ಗಾಂಧಿ ಹೇಳದಂತೆ, ದೇಶದ ಬಡತನ-ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯದೇ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮತಾವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜವಾದದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಆಶಯವೂ ಇದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ನಾಯಕನಾದ ಶೇಖರ ಒಬ್ಬ ಅನುಭವಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೋರಾಟಗಾರ. ಬನಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಂದಿಸಿಯವರ ಇನ್ನೊಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಜೆಳವಳಿಯ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು’ ಇದು ಗಳಿಂರಲ್ಲ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ಯದೇಡೆಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಜೆಳವಳಿಯ ಆರಂಭದ ಕೆತೆಯಾದರೆ, ಅದರ ಮುಂದುವರಿದ ರೂಪವೇ ‘ಮಾಡಿಮಡಿದವರು’ ಕಾದಂಬರಿ.

ಇದು ಗಳಿಗಾರ ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ನಡೆಸಿದ ಜೆಳಿಜಾವ್ ಜೆಳವಳಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ ಕಥಾ ಹಂದರವುಳ್ಳ ಕಾಂದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ನೀಡಿದ ‘ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿ’ ಎಂಬ ಅಂತಿಮ ಕರೆಯನ್ನು ಕೆಂದ್ರಿಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದ ಹುತಾತ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ವಾಸ್ತವಗಾಢಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲ್ಲಾಮುರದ ಶೇಖರನು ಲಾವಣಿ ಹಾಡುಗಾರ ಶಂಕ್ರಾನ್ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಹೋರಾಟಗಾರರನ್ನು ಸಂಘರ್ಷನೆ ಮಾಡಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಡಿದೆಜ್ಜಿಸುವ

ಉವ್ವೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀಳಿಗಾವಿ ಜಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಜುಟಿಕರ ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವಂಥ ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಪ್ಪ ವಾಡಿಯವರ ಗುಂಪು ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ತಧನ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ. ಗಣಿತ ಆಗಸ್ಟ್ ಲರಂಡು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಎ.ಬಿ.ಸಿ.ಸಿ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಜಲೇಜಾವ್ ಜಳವಳಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು 'ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡಿ' ಸಿಂಹಾಯದ ಭಾಷಣವೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಖಂಡರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು, ವರ್ಷಿಲರು, ಶ್ರೀಕರು, ಯೋಧರು, ರ್ಯಾತರು, ಜನಸಾಮಾಜಿಕ ಜಳವಳಿಗೆ ಧುಮುಕಿ ಜುಟಿಕರನ್ನು ನಡುಗಿಸಿದ ಅಂದೋಲನದ ಮಹಾಗಾಢಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಮುರಾಯರ ಮಗಳು ಹೇಮಾ ಕಥಾ ನಾಯಕಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮಾತು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ತರಿಸಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಳವಳಿಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತಾರೆ ನಾಯಕ ಶೀಲವನ್ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಪರಿಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರ ಗುರಿಯು ಒಂದೇ, ಆಕೆಯ ಸಹಪಾರಿ ವಿಶ್ವನಾಥನೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತಕರಸ್ತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಸಂಘಟನೆ, ಕೈಬಿರಹದ ಪತ್ರಿಕೆ ಮೂಲಕ ಹೇಮಾ-ವಿಶ್ವನಾಥರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು, ಜುಟಿಕರ ಸರ್ಕಾರಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡುಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ/ಹೋರಾಟಗಳು, ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಅಹಿಂಸಾಪರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಬಧ್ಯರಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಜಳವಳಿಗೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. "ವಿಶ್ವನಾಥನೆಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶೀಲವರ ಹಾಗೂ ಹೇಮಾ ಇವರ ಉಳಿದ್ದೀರು, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಜನರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ ಜಾಗೃತಿಗೂಳಿಸುತ್ತ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತರುಣರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ಹಗೆಲು ರಾತ್ರಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ."೧೦. ಇಂತಹ ಅಹಿಂಸಾ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಹುತಾತ್ಮರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ,-ಮರಳ ಮಣಿಗೆ ಮಟ, ಇಲ, ೨೦೦೨.
2. ಡಿ.ಆರ್. ನಾಗರಾಜ್-ಅಮೃತ ಮತ್ತು ಗರುಡ್ ಮಟ ಇ, ಇಟಲ.
3. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ, ಮಟ ೫೦, ೨೦೧೧.
4. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ, ಮಟ - , ೨೦೧೧.
5. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ, ಮಟ -೧೯ , ೨೦೧೧.
6. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ, ಮಟ -೧೯ , ೨೦೧೧.
7. ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ-ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಮಟ ೨೬, ೨೦೦೦.
8. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ-ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ, ಮಟ -೪೮ , ೨೦೦೨.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳು

1. ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಕೆ- ಜೀದಾಯಂದ ಉರುಳಲ್ಲ-ಬಿಜಹೆಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೮.
2. ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಕೆ- ಮರಳಮಣಿಗೆ-ಸಪ್ನಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೦.
3. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ- ಸಪ್ನಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೧.
4. ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ - ಮಾಡಿಮಡಿದವರು - ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
5. ಮಾಲನಿ ಮಲ್ಯ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ - ನವಕನಾಂಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೨.
6. ಇ. ಮಾಲನಿ ಮಲ್ಯ (ನ೦) - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತವಾಜ್ಯಯ ವೃತ್ತಾಂತ, ಎನ್.ಇ.ಎನ್ ಪೆಜ್ಜಿಷರ್ಸ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೫.
7. ಡಾ. ಕೇಶವ ಶರ್ಮ. ಕೆ. - ಬಹುಮಣಿ, ಸಿವಿಜಿ ಪೆಜ್ಜಿಕೆಂಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೫.

8. ಡಿ.ಆರ್. ನಾಗರಾಜ್ - ಅಮೃತ ಮತ್ತು ಗರುಡ, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೂರು, ನಾಗರ, ಗಡಲ.
9. ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೇಟ್ಟಿ - ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನವದೀಪ, ೨೦೦೨.
10. ಡಾ. ರಾಜೀಂದ್ರ. ಟಿ. ತಗ್ಡಿ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು - ಸ್ತೋನಂಕಥನದ ಸ್ವರೂಪ, ದೇಸಿ ಮನ್ತ್ರಕ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೯.
11. ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಸಾದರ - ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ವೀರಶ್ವಿಂ ಅಧ್ಯಯನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦.
12. ಡಾ. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಎನ್. ಮಂಜುಮತ್ತೊ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೇಳಕ ಪ್ಲಿಕೆಂಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೫.
13. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ. ಕೆ - ಹುಣ್ಣಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು, ಸಹಾ ಬುಕ್ ಹೈನ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೦.
14. ಟಿ. ಹಿ. ಆಶೋಕ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ. ಹಂಪಿ, ಗಡಲ.